

Εικαστικά και μουσική... μουσική και εικαστικά

«Θα ήταν στ' αλήθεια έκπληξη, αν ένας μουσικός ήχος δεν μπορούσε να μας προκαλέσει την εντύπωση ενός χρώματος, εάν τα χρώματα δεν μπορούσαν να φέρουν στον νου ένα μελωδικό μοτίβο, εάν οι νότες και τα χρώματα δεν ήταν ικανά να μεταφέρουν ιδέες. Πολύ περισσότερο, που αυτά τα πράγματα έχουν εκφραστεί μέσω αμοιβαίων αναλογιών προ αμνημονεύτων χρόνων, από τότε που ο Θεός έπλασε τον κόσμο ως σύνθετη και αδιάσπαστη ολότητα».

Σ. Μπαντλάϊρ, Απρίλιος 1861

Πάμπλο Πικάσο: «Μαντολίνο και κιθάρα»

Σαλβαντόρ Νταλί: «Η κόκκινη Ορχήστρα-Οι επτά τέχνες»

Η μουσική αποτελεί αρχικά έκφραση συναισθημάτων και ιδεών, όμως μελετώντας τη μουσική δημιουργία στα βάθη των αιώνων θα παρατηρούσε κανείς ότι πάντα υπάρχει στους συνθέτες έντονη η επιθυμία να «αναπαραστήσουν» εικόνες μέσω της μουσικής, πράγμα που αποτελεί παραδοσιακά πεδίο των εικαστικών τεχνών.

Μπορεί κανείς να εντοπίσει στο παγκόσμιο μουσικό ρεπερτόριο «αποτυπώσεις» σκηνών, χαρακτήρων ή εικόνων από τη φύση, όπως και στους πίνακες ζωγραφικής.

Αυτοί οι ήχοι χαρακτηρίζονται πολλές φορές φωτεινοί ή σκοτεινοί, οξείς ή με όγκο, «κούφιοι», παλλόμενοι, ή με έναν σωρό άλλα χαρακτηριστικά επίθετα.

Κάποιες φορές η μουσική απεικόνιση (αναπαράσταση εικόνων με ηχητικά μέσα) εμπνέεται όχι μόνο από τη φύση αλλά και από έργα ζωγραφικής.

Η δυτικοευρωπαϊκή μουσική παράδοση κατά τον 16ο - 17ο αι. περιγράφει εικόνες από τη φύση, αρχίζει να εκφράζει συναισθήματα και μοιάζει με μια «γλώσσα». Ανάλογα με το πόσο πιστά μιμείται τη φύση θεωρείται επιτυχημένη ή όχι μια σύνθεση. Τα έργα συμφωνικής μουσικής γίνονται αντιληπτά ως «ζωντανοί πίνακες».

Μετά τα μέσα του 18ου αι. , αυτό που απασχολούσε τους συνθέτες ήταν τα συναισθήματα, που τους προκαλούσε το κάθε φαινόμενο.

Ο Λ. Β. Μπετόβεν (L. V. Beethoven) χαρακτηρίζει την 6η Συμφωνία του (1808): «Ποιμενική Συμφωνία: περισσότερο έκφραση αισθημάτων παρά ζωγραφική».

Ένα από τα διασημότερα έργα απεικονιστικής μουσικής είναι οι **«Εικόνες από μια Έκθεση»** (1874), του Μ. Μουσόργκι (Μ. Mussorgsky). Πρόκειται για ένα έργο για πιάνο, που εμπνεύστηκε ο καλλιτέχνης μετά την επίσκεψή του σε μια έκθεση έργων του ζωγράφου Β. Α. Χάρτμαν (V. A. Hartmann). Οι δέκα μουσικοί «πίνακες» και στα ενδιάμεσα οι πέντε μουσικοί «περίπατοι» αποτέλεσαν μια ιδιαίτερα δημοφιλή σύνθεση μέχρι σήμερα.

«Ο καλλιτεργημένος μουσικός μπορεί να ωφεληθεί εξίσου μελετώντας μια Μαντόνα του Ραφαήλ και μια Συμφωνία του Μότσαρτ [...]. Ο ζωγράφος μεταπλάθει το ποίημα σε εικόνα, ο μουσικός μετασχηματίζει την εικόνα σε ήχο [...]. Η αισθητική της μιας τέχνης είναι ίδια με αυτήν της άλλης. Μόνο το υλικό διαφέρει».

Ρόμπερτ Σούμαν (R. Schumann), συνθέτης

Από τα μέσα του 19ου αι. οι συνθέτες αναζητούν τη σχέση της μουσικής με το χρώμα και το φως. Οι πίνακες αποτελούν πηγή έμπνευσης για τους συνθέτες και οι μουσικές συνθέσεις πηγές έμπνευσης για τους εικαστικούς.

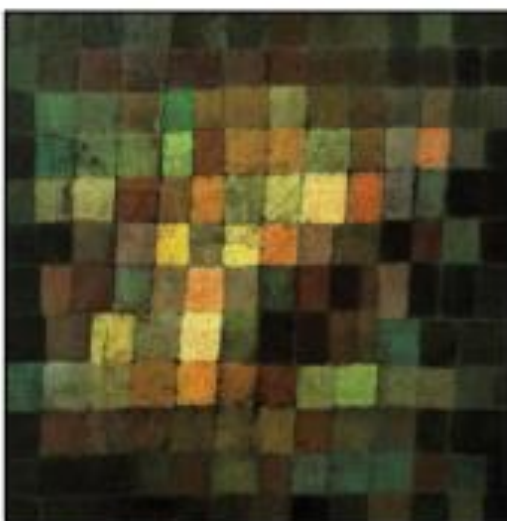
Τον 20ό αι. οι ανταλλαγές μεταξύ των συνθετών και των εικαστικών καλλιτεχνών γίνονται πιο συχνές, συνενώνοντας με αυτό τον τρόπο τις δύο τέχνες.

Β. Α. Χάρτμαν: «Κατακόμβες του Παρισιού», ένας από τους πίνακες που ενέπνευσε τον συνθέτη Μ. Μουσόργκι για τη σύνθεσή του «Εικόνες από μια Έκθεση»

Μποττιτσέλλι: «Η Άνοιξη»

Πάουλ Κλέε: «Αρχαίος Ήχος»

Έσσερ: «Ψάρια-πουλιδιά»

Καντίνσκι: «Κίτρινο, Κόκκινο και Μπλε»

«Το ανοικτό μπλε, μουσικά αναπαριστάμενο, είναι όμοιο με έναν αυλό, το σκούρο με ένα τσέλο... το γκρίζο στερείται ήχου και κίνησης... ενώ το βιολετί είναι στον ήχο παρόμοιο με το αγγλικό κόρνο και τη φλογέρα».

Β. Καντίνσκι,

Για το πνευματικό στην Τέχνη

Καντίνσκι: «Εντύπωση III» (κονσέρτο)

Ο συνθέτης Κλ. Ντεμπισύ εμπνεύστηκε από τους πίνακες του Μποτισσέλλι («Άνοιξη») και ο Ζωρζ Μπρακ από τα έργα του Ντεμπισύ. Ο συνθέτης Α. Σαίνμπεργκ ανταλλάσσει ιδέες με το Β. Καντίνσκι, ο συνθέτης Τζ. Κέπτζ συνδέεται με στενή φιλία με τον Μαρσέλ Ντυσάν και ούτω καθ' εξής.

«Η τέχνη είναι γενικά πιο δυνατή απ' ό,τι νόμιζα και... η ζωγραφική μπορεί να αποκτήσει τόση δύναμη όση και η μουσική».

«Το χρώμα είναι το πληκτρολόγιο, τα μάτια οι αρμονίες, η ψυχή το πιάνο με πολλές χορδές. Ο καλλιτέχνης είναι το χέρι που παίζει, πατώντας το ένα ή το άλλο πλήκτρο, για να προκαλέσει παλμικές δονήσεις στην ψυχή».

Β. Καντίνσκι

Βασίλι Καντίνσκι (Wassily Kandinsky, 1866-1944). Ρωσικής καταγωγής καλλιτέχνης, ένας από τους πρώτους αφαιρετικούς καλλιτέχνες στη σύγχρονη ζωγραφική. Ήταν επίσης και πολύ επιτυχημένος μουσικός. Η αντίληψη ότι το χρώμα και η μουσική αρμονία συνδέονται υπάρχει για πολλά χρόνια και προκαλεί πολλούς μελετητές. Ο Καντίνσκι χρησιμοποίησε το χρώμα, συσχετίζοντας τον χρωματικό τόνο με τη χροιά (την προσωπικότητα του ήχου), την απόχρωση με το τονικό ύψος και τη χρωματική καθαρότητα με την ένταση του ήχου. Υποστήριξε επίσης ότι, όταν έβλεπε το χρώμα, άκουγε μουσική.

Μέχρι ένα ορισμένο σημείο, το μεγαλύτερο μέρος της μουσικής του 20ού αι. μπορεί να περιγραφεί σαν μια αναζήτηση νέων μορφών αφήγησης.

Αυτή η διαρκής αναζήτηση οδήγησε και τους καλλιτέχνες να υπερβούν τα όρια της τέχνης τους, ανοίγοντας νέους δρόμους στην έκφραση της μουσικής και των εικαστικών.